

mindst, at Kvinden i mangfoldige Hjem ikke er den højnende og rensende Magt, som hun burde være. — Hvilken Indflydelse kan Hustruen ikke faa paa Manden, Moderen paa Sønnen, Søsteren paa Broderen og saa fremdeles. *Kvindens Indflydelse her gør sig mere indirekte end direkte gældende.* Det er ikke i Kraft af den eller den Livsanskuelse, Dannelse, Kundskab eller Stilling, at hun sætter de dybe Spor i Mandens, Sønnens eller Broderens Liv; men det er hendes rene, sunde, selvornægtende og pligtro Færden i Hjemmet, der uden at Manden og Børnene maaske er sig det bevidst, indvirker paa disse og saa at sige er med til at forme deres moralske Begreber. — Børnene fra saadanne Hjem vil som oftest afsky, hvad der er umoralsk og simpelt.

Den kristne Kvindes stille, indirekte Indflydelse ikke blot ud fra det, hun siger, men fra det, *hun er*, virker paa hele Hjemmet og dem, der lever der, og har sikkert den allerstørste Betydning, saa at der her skabes gode, retliniede Karakterer med sund Sans til at skelne mellem godt og ondt. — Og fra det enkelte Hjem kommer denne Paavirkning hele Samfundet til Gode. — En ung Mand fik engang det Raad: „Vælg din Omgang der hvor der er fine Kvinder“; han gjorde det, og hans Liv har i høj Grad baaret Præg af rene Tanker og høj Moral. En ung Mand som Hugh Beaver vilde sikkert aldrig have naaet til den høje, moralske og kristelige Udvikling, om han ikke havde haft en troende, fin og elskelig Moder, der fra hans tidligste Barndom havde indpodet Renhed og Guds frygt i hans Sind. — Og en Mand som John Mott

vilde sikkert ikke være blevet til Velsignelse for den ganske Verden, som han nu er, om ikke en troende, intelligent og sjælfuld Hustru stod i hans Hjem og her gav ham den personlige Støtte gennem Forbøn og Forstaaelse, som en aandfuld Hustru kan give sin Mand.

Og hvilken bevarende Magt har ikke disse Hjemmets Indtryk, navnlig paa de Unge, naar de kommer ud i Livet med dets mange Fristelser, hvor ofte hvidt gøres til sort og omvendt, hvor der er saa meget, der kan forvirre Begreberne om godt og ondt, og hvor man ofte ser det, man mente det var utænkeligt at gøre, navnlig for et dannet Menneske, øves ganske frit for alles Øjne. Hvor er det da godt, om der er en dyb Forstaaelse fra Barndomshjemmet af, hvad der er ret og rigtigt, saa at man uskadt kommer forbi de mange Skær og støt fortsætter sin Vej i de sunde, rene Spor, som man har set sine Forældre vandre i. — *Hvor giver det en uvurderlig Kraft i Livet, naar man kan se tilbage til et Hjem, hvor en ubestikkelig Retsfølelse gjorde sig gældende*, og hvor der færdedes en Moder, som havde en selvornægtende og ren Kærlighed.

Hvor ganske anderledes svage Begreber faar ikke Børn selv fra troende Hjem om Moral og om, hvad der er godt og sandt, naar de jævnlig hører Uenighed imellem Forældrene eller bliver vant til de smaa Usandheder, som tit finder Sted, naar man nægter sig hjemme, naar der kommer Mennesker, man ikke ønsker at se, eller en Regning, man i Øjeblikket ikke kan betale. Hvor bringer det Forvirring i Retsfø-